

Рівненський державний
гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів
здобувачів вищої освіти

№ 10
2024

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 10

Рівне, 2024

Головний редактор:

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, в.о.ректора, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Виконавчий редактор:

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Члени редакційної колегії:

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, професор кафедри загальної психології, психодіагностики та психотерапії, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Юрчук Олена Сергіївна - здобувач ступеня PhD кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету за спеціальністю 053 «Психологія»..

*Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ
(протокол №12 від 5 грудня 2024 р.)*

Вона може бути менш ефективною для клієнтів, які мають труднощі з візуалізацією або не готові до роботи з уявою. У таких випадках терапевту важливо адаптувати методику до потреб клієнта, комбінуючи її з іншими підходами, наприклад когнітивно-поведінковою терапією чи тілесно-орієнтованими техніками. Крім того, для досягнення стабільного результату необхідно, щоб клієнт був готовий до активної участі у процесі терапії та мав достатній рівень мотивації [3].

Висновки. Загалом емоційно-образна терапія є потужним інструментом у корекції тривожно-депресивних станів дорослих середнього віку. Вона дозволяє глибоко працювати з емоційним світом клієнта, допомагаючи йому знайти гармонію та рівновагу у складних життєвих обставинах. Її унікальність полягає у можливості створення нового емоційного досвіду, що є ключовим етапом у подоланні тривоги та депресії. З огляду на актуальність проблеми психічного здоров'я у сучасному суспільстві, поширення та розвиток цього методу є надзвичайно важливими для забезпечення якісної психологічної допомоги.

Список використаних джерел

1. Assagioli, R. (2000). Psychosynthesis: A Manual of Principles and Techniques. The Synthesis Center.
2. Corey, G. (2015). Theory and Practice of Counseling and Psychotherapy. Cengage Learning.
3. Siegel, D. J. (2010). The Mindful Therapist: A Clinician's Guide to Mindsight and Neural Integration. W. W. Norton & Company.
4. Malchiodi, C. A. (2006). Expressive Therapies. The Guilford Press.

УДК 159.9.019.4(091)

ПСИХОЛОГІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ АГРЕСІЇ: РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ

Кравчук Ірина, здобувач ОС «магістр»

спеціальності 053 «Психологія», 2 курс, РДГУ

Науковий керівник: Кулаков Р. С., кандидат психологічних наук, доцент

Постановка проблеми. В сучасному світі через ускладнення соціального життя, зростання конкуренції, адаптаційні проблеми, розширення інформаційного поля, агресивна поведінка зустрічається дедалі частіше. Військові дії на території України, зниження рівня життя, безробіття, необхідність швидких перебудов з одного стилю життя на інший негативно позначаються на особистості, як у соціальному, так і в психологічному вимірі.

Агресія – це стиль поведінки, спрямований на завдання іншій людині психологічної чи фізичної шкоди. На жаль, у сучасному суспільстві побутовий прояв агресивної поведінки, у тому числі в дуже небезпечних формах, трапляється все частіше. І правильне розуміння всього комплексу психологічних детермінант агресії сьогодні є дуже актуальною та важливою проблемою, яка вимагає грамотного та глибокого психологічного підходу до її вивчення.

Мета дослідження – проаналізувати та узагальнити існуючі наукові відходи щодо трактування та класифікації психологічних детермінант агресії.

Виклад основного матеріалу дослідження. Варто зауважити, що агресивна поведінка, як і більшість психічних явищ, не виникає спонтанно. Увага вчених давно сконцентрована на знаходженні її психологічних детермінант. Проте, у різних концепціях можна спостерігати найрізноманітніше бачення цієї проблеми.

З. Фрейд вважав, що агресивна поведінка обумовлена енергією, яка постійно накопичується внаслідок взаємодії двох основних інстинктів і вивільняється під впливом зовнішніх обставин. Подібну точку зору висловлював К. Лоренц, стверджуючи, що для прояву агресії необхідне накопичення агресивної енергії та відповідний стимул із зовнішнього середовища. У теорії фрустрації-агресії головною причиною агресивної

поведінки є фрустрація – стан розчарування, спричинений неможливістю досягти бажаної мети. У подальших теоретичних підходах до цієї моделі додавалися такі фактори, як емоції людини, певні передумови для агресії тощо [7, с. 93].

А. Адлер, представник індивідуальної психології, підкреслював важливість агресивного мотиву, вважаючи агресивність невід'ємною рисою психічного життя особистості. На його думку, агресивний мотив виникає через труднощі в задоволенні органічних потреб. Згодом Адлер переглянув свою концепцію, віддавши пріоритет не агресивному мотиву, а прагненню до досконалості [4, с. 274].

Відомий дослідник Л. Берковіц у своїй книзі «Агресія: причини, наслідки та контроль» [4] аналізує дві ключові концепції, які пояснюють виникнення агресивної поведінки. Згідно з першою концепцією, агресія, зокрема напад або подібні дії, є переважно імпульсивною реакцією. У цьому випадку тригером агресивної поведінки виступає зовнішня подія, яка викликає у людини сильний емоційний стан. Друга концепція розглядає агресію як свідомий і цілеспрямований вчинок, спрямований на досягнення певних вигод.

Вітчизняна дослідниця О. Л. Кононко вважає, що основними психологічними чинниками агресивної поведінки є дефіцит любові та уваги з боку важливих людей, зокрема батьків, прагнення до автономії та незалежності, неспроможність конструктивно діяти в конфліктних ситуаціях, використання агресії як захисної реакції, дисгармонія у розвитку внутрішнього світу, несформованість адекватної самооцінки та «Я-концепції». До цього додаються труднощі у спілкуванні, невміння досягати високих результатів у діяльності, а також такі фактори, як втома, перенапруження і погане самопочуття [3, с. 81-82].

Дослідники І. В. Астремська та Ю. Г. Жайворонок вказують на існування низки факторів, які визначають виникнення, характер, форми та прояви агресивності. Серед цих чинників вони виділяють вік, стать, рівень освіти, расово-етнічну приналежність, професійну діяльність, психофізіологічні особливості, а також соціальні та соціокультурні аспекти [1, с. 113].

Науковці В. В. Огоренко, Р. М. Тимофєєв та А. В. Шорніков зазначають, що ймовірність агресивної поведінки визначається такими чинниками:

1) рівень фізіологічного збудження: чим вищий рівень емоційного збудження, тим більша ймовірність агресії. Особливо це стосується випадків хибної атрибуції, коли причиною збудження вважається інша особа, що підвищує ризик агресії, тоді як усвідомлення іншого джерела може його знизити.

2) досвід підкріплення агресії: якщо в минулому агресивна поведінка допомагала вирішити проблему або задовольнити потребу, це збільшує ймовірність повторення такої поведінки.

3) фрустрація та аверсивні подразники: стан фрустрації чи вплив подразників, таких як біль, шум або тютюновий дим, у поєднанні з домінуванням емоції гніву (але не страху), підвищує ризик агресії. Гнів сприяє агресивній поведінці, тоді як страх її знижує [6, с. 49].

Професор В. І. Тимошенко вважає фрустрацію основною психологічною детермінантою агресивної поведінки. На його думку, фрустрація виникає внаслідок невідповідності між рівнем амбіцій людини та її реальними досягненнями. У такому емоційному стані людина може вдатися до образ чи фізичних нападів на тих, кого вважає причиною свого розчарування [9, с. 58].

Багато дослідників зосереджують увагу на психологічних чинниках, які впливають на дитячу агресію. Українська науковиця Н. В. Яськова виділяє кілька ключових детермінант агресивної поведінки у дітей. Серед них вона називає: по-перше, емоційні порушення, що виникають внаслідок ускладнень у пренатальному чи натальному періодах; по-друге, взаємини у сім'ї та вплив сімейного виховання; по-третє, вплив перегляду телебачення, надмірного захоплення комп'ютерними іграми, а також взаємини з однолітками та атмосферу у дитячому колективі [15, с. 35].

Дослідники дитячої агресії Н. А. Грицай та Е. І. Мойсеєнко зазначають, що причини агресивної поведінки можуть бути різноманітними. Серед них вони виділяють: по-перше, соматичні захворювання або патології головного мозку, які сприяють формуванню

агресивних рис; по-друге, вплив особливостей сімейного виховання, включаючи характер спілкування в родині та застосування покарань; по-третє, значний негативний вплив на психологічний стан дитини має телебачення [2, с. 227-228].

Заслуговує на увагу позиція Т. Є. Кукурудзи, яка виділяє такі детермінанти дитячої агресивності: незадоволення біологічних потреб; спроби дорослих нав'язати загальноприйняті навички; обмеження прагнення дитини до самостійності та відхилення її ініціатив; приниження, суперництво, наслідки фрустрації, а також засвоєння моделей агресивної поведінки в сімейному середовищі [5, с. 77].

Психолог О. В. Яковлева визначає такі детермінанти, що впливають на прояви агресії у дітей: соціально-економічне та політичне становище сучасного суспільства; моральні норми поведінки, що формуються соціальними умовами; умови сімейного виховання; взаємодія з однолітками; характер і система виховання, що призводять до звички використовувати агресивні дії для досягнення своїх цілей; вікові та індивідуальні особливості дітей; соматичне здоров'я, психічні захворювання; моделі агресивної поведінки в засобах масової інформації; фізичні умови середовища, такі як висока щільність населення в великих містах або неможливість дотримуватися приватності [13, с. 297].

Нестандартний підхід до вивчення причин агресії представлений у теорії М. В. Шустікової, яка виділяє генетичні та середовищні фактори агресивної поведінки. За її словами, формування та рівень агресії залежать від активності генів, які відповідають за взаємодію генетичних і медіаторних систем із зовнішніми стимуляторами, а також змінюють свій транскрипційний статус під впливом розвитку дисбалансу в активності моноамінергічних систем під впливом середовищних чинників [11, с. 113].

М. О. Ярмольчик, у свою чергу, вважає, що психологічною детермінантою агресивної поведінки часто є психологічне навантаження, яке посилюється різноманітними стресовими факторами. В таких умовах прояви агресії є природною реакцією, але вони можуть викликати нервову нестабільність і конфлікти. Підвищена агресивність, що виникає через зовнішні чинники, може загострюватися емоційною напругою та постійним страхом за власне життя [14, с. 109].

О. В. Щербатюк, досліджуючи зв'язок між агресією в професійній діяльності та детермінантами, що на неї впливають, стверджує, що ймовірність агресивної поведінки зростає за таких умов: синдром «професійного вигорання», екстернальний тип суб'єктивного контролю, незадоволеність роботою, низький рівень особистісної зрілості, слабкий самоконтроль, емоційна нестабільність, схильність до домінування, схильність до переживань, почуття провини та низька самооцінка [12, с. 236].

Інший дослідник, Л. М. Руденко, серед факторів, що визначають агресивну поведінку, виділяє такі: біолого-психологічні (генетичні, гормональні, нейромедіаторні, нейроанатомічні, статеві), особистісно-психологічні (когнітивні, емоційні, вольові риси особистості, а також особливості її несвідомої сфери), соціально-психологічні чинники, зокрема мікросоціальні (зловживання алкоголем і наркотиками батьками, байдужість до виховання дитини, недостатній рівень її соціалізації, вплив асоціального середовища на процеси виховання та соціалізації тощо) та макросоціальні (соціальні, економічні, політичні, демографічні та інші процеси) [8, с. 233-234].

На нашу думку, найбільш точно психологічні детермінанти прояву агресії описала професор О. М. Цільмак. Вона вважає, що виникнення агресії обумовлене впливом певних об'єктивних та суб'єктивних чинників. Серед них науковець виділяє:

1. Індивідуально-психологічні детермінанти: негативні риси характеру особистості, такі як негативізм, жадібність, жорстокість, хитрість, заздрісність, низький рівень інтелекту, емоційна нестабільність, ригідність, підозрілість та інші; деструкція особистості, патологічні риси характеру; негативні установки, що знецінюють моральні, правові, естетичні та етичні норми, а також ексцентричні переконання (наприклад, параноїдальні ідеї); відсутність позитивних життєвих цілей та прагнень; інтенсивний негативний настрій із невивільненими емоціями (гнів, злість, образа тощо).

2. Психофізіологічні детермінанти: домінування моторної активності над розумовою та сенсорною; невротичні реакції; переважання процесів збудження над гальмуванням; неспроможність витримувати тривале емоційне напруження; нездатність до тривалого навантаження сенсорних систем у монотонних умовах.

3. Психофізичні детермінанти: важкі хронічні та соматичні захворювання; психічне і фізичне перевтомлення; черепно-мозкові травми, зокрема ушкодження окремих ділянок головного мозку (наприклад, амігдали або вентромедіальних ядер гіпоталамуса).

4. Психолого-педагогічні детермінанти: психологічна некомпетентність особи; відсутність індивідуального підходу до особистості; неадекватні виховні заходи; байдужість, нетактовність та дратівливість з боку оточення; заниження оцінки діяльності і блокування особистісного розвитку; відмова вчасно допомогти та нерозуміння емоційного стану особистості; навчання агресивному поведінню; зловживання батьками покараннями та їх жорстоке ставлення.

5. Соціально-психологічні детермінанти: несприятливі умови взаємодії особи з найближчим оточенням, у родині та на роботі; прагнення уникати тиску обов'язків і вимог; образа на долю та конкретних осіб; важкий емоційний клімат у родині (алкоголізація близьких, нерозуміння з боку оточення, постійні конфлікти). [10, с. 40].

Висновки. Отже, на основі проведеного теоретичного дослідження, можна стверджувати, що ймовірність появи агресивної поведінки залежить від цілого комплексу психологічних детермінант.

Список використаних джерел

1. Астремська І. В., Жайворонок Ю. Г. Теоретичні аспекти проблеми дослідження агресивної поведінки особистості. *Наукові праці Чорноморського державного університету імені Петра Могили*. 2013. № 213. С. 111-115.
2. Грицай Н. А., Мойсеєнко Е. І. Дитяча агресивність та причини її виникнення. *Педагогіка вищої та середньої школи*. 2004. № 9. С. 226-228.
3. Кононко О. Л. Дитяча агресія: специфіка, причини виникнення, виховання вміння її долати. *Нова педагогічна думка*. 2019. № 3. С. 80-85.
4. Кравченко В. О. Система детермінант агресивних проявів особистості шульги (лівші) в українському суспільстві. *Українознавчий альманах*. 2010. № 2. С. 274-276.
5. Кукурудза Т. Є. Причини виникнення підліткової агресії. *Social work and education*. 2014. №1. С. 75-79.
6. Огоренко В. В., Тимофєєв Р. М., Шорніков А. В. Агресивна поведінка: від теорії до практики. *Український вісник психоневрології*. 2021. № 29(3) С. 48-51.
7. Пінегіна Н. М., Чуприкова Є. В. Теоретичні погляди на проблему причин виникнення агресії. *Вісник наукових конференцій*. 2018. № 9-3. С. 92-94.
8. Руденко Л. М. Детермінанти виникнення агресивної поведінки. *Збірник наукових праць Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка*. 2012. № 19(1). С. 231-242.
9. Тимошенко В. І. Агресивна поведінка: її сутність та причини. *Бюлетень Міністерства юстиції України*. 2015. № 6. С. 55-63.
10. Цільмак О. М. Психологічні детермінанти прояву агресії. *Наука і освіта: наук.-практ. журнал*. 2005. № 1-2. С. 38-41.
11. Шустікова М. В. Генетичні та середовищні детермінанти агресивної поведінки. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна*. 2005. № 709(1-2). С. 111-115.
12. Щербатюк О. В. Проблема детермінації та проявів агресивності у професійній діяльності. *Науковий вісник Сіверщини*. 2022. № 2. С. 230-239.
13. Яковлева О. В. Причини агресивної поведінки молодших школярів. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка*. 2015. № 1. С. 296-302.

14. Ярмольчик М. О. Агресія та тривожність як детермінанти вибору копінг-стратегій військовослужбовців під час декомпресії. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського*. 2021. Т. 32(71). № 2. С. 109-114.

15. Яськова Н. В. Причини виникнення агресивної поведінки учнів молодших класів та основні напрями корекційно-профілактичної діяльності. *Освіта та розвиток обдарованої особистості*. 2016. № 2. С. 33-36.

УДК 159.923.2

РОЛЬ ДЕРЖАВНИХ ТА ГРОМАДСЬКИХ ІНІЦІАТИВ У ПІДТРИМЦІ МЕНТАЛЬНОГО ЗДОРОВ'Я ВПО ПІСЛЯ ОКУПАЦІЇ

Любчик Олександра, здобувач ОС «магістр» 1 курс, РДГУ

Керівник: Безлюдна В. І. кандидат педагогічних наук, професор

Внаслідок російської військової агресії та тимчасової окупації українських територій сотні тисяч громадян опинилися в умовах фізичного та психологічного тиску, що призвело до глибоких травматичних переживань. Внутрішньо переміщені особи, які пережили окупацію, зазнали не лише втрати домівки, а й тривалого впливу страху, насильства, інформаційної ізоляції та порушення базових прав. Наслідки таких переживань часто проявляються у вигляді посттравматичного стресового розладу, депресивних і тривожних станів, що ускладнює їхню соціальну адаптацію після евакуації. У цьому контексті особливо важливою є роль державних і громадських ініціатив у створенні доступних і ефективних програм психологічної підтримки для ВПО, які пережили окупацію. Попри наявність окремих державних заходів, проблема комплексної реабілітації таких осіб залишається гострою через нестачу ресурсів, кваліфікованих фахівців та адаптованих до воєнних умов методик допомоги. Аналіз ефективності взаємодії державних і громадських структур у цій сфері є ключовим для розробки довгострокових стратегій психологічної підтримки, які сприятимуть не лише індивідуальному відновленню ВПО, а й загальній стабілізації українського суспільства в умовах війни.

Метою публікації є аналіз ролі державних та громадських ініціатив у забезпеченні психологічної підтримки внутрішньо переміщених осіб, які пережили окупацію, для розробки ефективних стратегій їхньої соціальної адаптації та ментального відновлення.

Ментальне здоров'я – це стан психологічного та емоційного благополуччя, за якого людина може ефективно справлятися зі стресами, продуктивно працювати, взаємодіяти з суспільством і робити внесок у спільноту. Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ) визначає ментальне здоров'я як невід'ємну частину загального здоров'я, що включає когнітивний, емоційний та соціальний аспекти функціонування людини [1, с.47]. Для підтримки ментального здоров'я внутрішньо переміщених осіб (ВПО) після пережитої окупації в Україні впроваджено низку державних ініціатив. Вони спрямовані на надання психологічної допомоги, створення умов для соціальної адаптації та забезпечення доступу до необхідних послуг. У співпраці з міжнародними партнерами та громадськими організаціями держава реалізує програми, що охоплюють як професійну психологічну підтримку, так і інтеграційні заходи. В табл.1. подано ключові державні ініціативи, які вже впроваджено для допомоги ВПО.

Таблиця 1

Комплекс державних заходів України з підтримки ментального здоров'я внутрішньо переміщених осіб після окупації

№ п.п.	Ініціатива	Опис
1.	Всеукраїнська програма ментального	Ініційована першою леді Оленою Зеленською, програма спрямована на формування культури піклування про ментальне здоров'я та забезпечення доступу до психологічної

ЗМІСТ

Частина 1. ТЕОРЕТИКО-ЕМПІРИЧНИЙ КОНТЕНТ МОЛОДІЖНИХ ПОШУКІВ	
Аладько Тетяна Психологічні чинники професійного вигорання медичних працівників під час війни	3
Бондар Альона Психологічні особливості переходу військовослужбовців від умов бойових дій до цивільного життя	6
Бондар Альона Особливості надання психологічної допомоги демобілізованим військовослужбовцям	8
Боярчук Мар'яна Прагнення до краси та привабливості у контексті психологічного супроводу	10
Василюк Марія Особливості емоційного розвитку дошкільників в умовах війни	12
Верстляр Ярослава Психологічні особливості управлінської діяльності менеджера	15
Горшковська Лілія Проблема об'єктивності в оцінці претендентів на посаду у процесі кадрового відбору	18
Гуцуляк Ангеліна Особливості сприймання казок дітьми старшого шкільного віку	19
Данильченко Олександр Психологічні особливості впливу інтернет-технологій на студентську молодь	23
Дем'янюк Любов Психологічні особливості стресостійкості особистості у період військового стану	26
Карпова Жанна Психологія роботи з сім'ями в складних життєвих обставинах	28
Катеринчук Дарія Теоретичні аспекти проблеми розвитку емоційного інтелекту в підлітковому віці	30
Ковальчук Олена Психологічні чинники депресії у підлітковому віці	32
Косяк Тетяна Ігрові технології в регуляції емоційних станів дітей ігрові технології в регуляції емоційних станів дітей в умовах воєнного часу	35
Кравцова Світлана Психологічна корекція тривожно-депресивних станів дорослих середнього віку засобами емоційно-образної терапії	38
Кравчук Ірина Психологічні детермінанти агресії: ретроспективний аналіз	40
Любчик Олександра Роль державних та громадських ініціатив у підтримці ментального здоров'я ВПО після окупації	44
Луцак Ольга Роль ігрової діяльності в розвитку дітей молодшого дошкільного віку	47
Малафей Вікторія Когнітивно-поведінкова терапія як ефективний метод роботи з кризовими станами клієнтів	50
Малютіна Олександра Формування соціальної компетентності дітей старшого дошкільного віку засобами казки	52
Мельник Людмила Роль психологічної підтримки у коригуванні впливу чинників,	54

що впливають на професійне самовизначення осіб юнацького віку	
Мельничук Оксана, Піонтковська Діана Психологічні особливості впливу інтернет-технологій на студентську молодь	56
Оздемір Оксана Емоційний інтелект як складова професійного становлення студентів-філологів	59
Омелич Григорій Формування фінансової грамотності дітей дошкільного віку: педагогічні можливості дидактичної гри	62
Пантелеймонова Наталія, Широких Анастасія Особливості симптомів ПТСР та специфіка його діагностики у військовослужбовців	65
Пермінова Наталія Психологічні чинники управління персоналом в умовах воєнного стану	68
Помаранський Валентин Дослідження психологічної готовності до бойових дій у добровольців сил територіальної оборони Збройних сил України	71
Рабош Наталія Особливості педагогічних конфліктів : шляхи вирішення	74
Рожко Олена Розвиток літературних здібностей у підлітковому та юнацькому віці	77
Сабат Єлизавета Вплив соціальних мереж на комунікативну поведінку старшокурників	79
Сапронова Катерина Сімейні конфлікти як складова міжособистісної взаємодії подружніх пар	82
Супрунюк Олена Розвиток емоційного інтелекту у дітей молодшого шкільного віку арт-терапевтичними технологіями	84
Хома Людмила Стан медіаосвіти українського юнацтва у період війни	87
Яницька Ольга Фактори ризику ПТСР у військовослужбовців в умовах бойових дій, шляхи їх виявлення та запобігання	89
Яскевець Тетяна Теоретико-методологічні дослідження соціального інтелекту особистості	92
Частина 2. ЛІТЕРАТУРНИЙ КРЕАТИВ: «СТУДЕНТСЬКИЙ ДАРУНОК УКРАЇНСЬКИМ ДІТЯМ» (авторські казки)	
Лазарчук Яна З Україною в серці	95
Власюк Вікторія Птах світла	96
Галюк Світлана Разом непереможні!	97
Дубич Ольга Хосмко та чарівний метелик	98
Жмура Світлана Як ведмідь допоміг зайчику який заблукав	99
Ковальчук Соломія Слідуй світлу в своєму серці	100
Левчук Андрій Лисичка та чарівна квітка	101
Максимчук Маргарита Дикий вогонь	101
Михасик Ольга Казка про білочку Марисю та її страх	102

Шелест Марія Казка про мишеня та велике бажання	103
Частина 3 МАТЕРІАЛИ КОНКУРСУ СТУДЕНТСЬКИХ РОБІТ «ПОЯСНИ ДИТИНІ ПРО ГОЛОДОМОР»	
Правник Ярослав, Мельничук Софія, Кучер Максим, Демчук Анна Вони просто чекали нашої смерті	105
Галаган Крістіна Хліб, що став пам'яттю: Історія про Голодомор для дітей	107

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

СТУДЕНТСЬКИЙ ДАЙДЖЕСТ

Збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 10

Упорядники:

проф. Павелків Р. В., проф. Корчакова Н. В.

Підписано до друку 05.12.2024 р.

Формат 60х84 1/8. Папір офсетний № 1. Гарнітура Times New Roman. Друк офсетний. Ум.
друк. арк. 13,4. Наклад 300

ТОВ «Центр учбової літератури»
вул. Лаврська, 20 м. Київ

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до державного реєстру
видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції
ДК № 2458 від 30.03.2006 р.